

er saa langt fremme i Tiden. Da der følgende bliver endnu langt større Forskel mellem den Pris, der kan betales for Køer til Udførsel og Slagtning, og den, der kan betales for dem ved Salg som Brugsdyr, er der slet ingen Grund til at forbyde saadan Udførsel. Der udføres sikkert heller ingen Køer, som lige skal til at kælv. Jeg er derfor glad ved det Svar, som den højtærede Indenrigsminister gav det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger), og jeg vil i Modsætning til, hvad dette ærede Medlem udtalte, advare imod, at der for Tiden udstedes Forbud imod Udførsel af Kælvkøer. Derimod kan jeg ikke se, at der sker nogen Ulykke ved, at man foretager en Undersøgelse af, hvor mange Kælvkøer der udføres her fra Landet. En saadan Undersøgelse kan ikke skade; men jeg vil henstille til den højtærede Indenrigsminister, at der samtidig bliver foretaget en Undersøgelse af, hvor mange af disse Kælvkøer der har Brugsfejl: daarlige Yvere eller paa anden Maade er daarlige Brugsdyr. Thi det vil, naar man endelig skal have en Undersøgelse, have stor Interesse at faa at vide, hvor mange af de Køer, som udgaar fra Landet, der er virkelig brugelige Dyr, Dyr, som malker.

Til Slutning vil jeg omtale den stærke Bevægelse, der rundt i Landdistrikterne har givet sig Udslag i Inddragelse af mange Spiritusbevillinger. Der er saaledes ude i Landbefolkningen en stor Trang til at fremme Ædrueligheden i vort Folk, og det kan man kun glæde sig over. Naar der desuagtet tidt føres Kritik over, hvad der i saa Henseende sker, tror jeg, det skyldes den Maade, paa hvilken disse Spiritusbevillinger bliver inddraget. Som Regel foretages der, naar en Kro bliver overdraget til en ny Ejer, i Kommunen en Afstemning for og imod ny Bevillings Meddelelse, og Kommunalbestyrelsen, der i Almindelighed ogsaa er Udtryk for Befolkningen i den Henseende, nægter saa eventuelt at anbefale vedkommende Ansøgning om Spiritusbevilling. Derved mister Ejendommen den forøgede Værdi, som Retten til at udskænke stærke Drikke har forarsaget, og Ejeren kommer til at nøjes med en mindre Pris end den, han kunde have faaet, hvis Spiritusbevillingen var givet. Det er denne Nedsættelse i Ejendomsværdien — begrundet paa Bevillingens Inddragelse —, der gør, at nogle Mennesker ikke kan indrømme, at der handles retfærdigt i saa Henseende. Man har derfor i den sidste Tid prøvet paa ad anden Vej at naa det

ønskede Resultat, at faa nedlagt Spirituskroerne, nemlig ved at Sogneraadet paa Kommunens Vegne akkorderer med Kroejeren om at afstaa Bevillingen til Kommunen mod et passende Vederlag. Han sælger med andre Ord sin Bevilling til Kommunen for et Beløb, hvormed der er blevet Enighed. Derved lider Ejeren intet Tab, og intet Menneskes Retfærdighedssans kan stødes ved en saadan Ordning.

Alligevel viser det sig, at ogsaa denne Fremgangsmaade kan støde paa næsten uoverstigelige Vanskeligheder, og det er disse, jeg ønsker at omtale. Jeg skal i den Henseende tillade mig at fremføre et Eksempel fra min Valgkreds. I Selde-Aasted Kommune har Sogneraadet for en Tid siden afkøbt Ejeren af Selde Kro hans Ret til Udskænkning af stærke Drikke for en Sum af 4,500 Kr., som agtedes udredet af Kommunens Kasse. Der har været foretaget en Afstemning i Kommunen om Sagen, hvorved der viste sig stor Stemning for at afkøbe Ejeren Spiritusbevillingen, idet af 524 Vælgere de 475 stemte for Købet. Men dermed var Sagen ikke afgjort, thi Sogneraadet skal jo have Amsraadets Approbation, før Pengene kan tages af Kommunens Kasse. Det endte saa med, at Amsraadet nægtede at give Sogneraadet den ønskede Tilladelse under Henvisning til, at der hertil manglede Hjemmel i Loven. Dette Afslag vakte megen Misfornøjelse blandt Beboerne i den nævnte Kommune, og mange syntes, det var en alt for stor Indskrænkning i Kommunens Selvstyre saaledes at tvinge Sogneraadet til at lade Handelen gaa tilbage. Der er derfor nu indsendt Ansøgning til Indenrigsministeriet om Tilladelse til, at de 4,500 Kr. udredes af Kommunens Kasse. Jeg vil benytte Lejligheden til at henstille til den højtærede Indenrigsminister, at den ansøgte Tilladelse, saa vidt det paa nogen Maade er muligt, bliver givet, da den her anviste Vej til at faa Spirituskroen nedlagt er den mest tiltalende, og hvis Loven er en Hindring for, at en saadan Tilladelse gives, vil jeg tillige henstille til den højtærede Minister snarest muligt at foranledige en Lovændring.

Valdemar Olsen: Da jeg sidste Gang havde Ordet under denne Finanslovdebat, henstillede jeg til den højtærede Minister for offentlige Arbejder at fremsætte Forslag om Paabegyndelsen af en Bro over Storstrømmen. Den højtærede Minister svarede forleden Dag, at han ansaa det